
Karwiany-Komorowice, st. 12, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 81-28/102

Informator Archeologiczny : badania 33, 29-30

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

14C oraz próbkę gliny z jamy nieckowatej. Powyższy obiekt należy do najciekawszych odkryć w Hucie Nowej, st. 1. Wypełnisko dużej nieckowatej formy stanowiła glina, najprawdopodobniej przyniesiona z okolicy. Aby określić, czy służyła do wyrobu naczyń, zostaną przeprowadzone analizy porównawcze zawartości pierwiastków śladowych w niej i naczyniach. Podsumowując, stanowisko kultury pucharów lejkowatych w Hucie Nowej jest obecnie jednym z ciekawszych stanowisk tej kultury w otoczeniu Kujaw.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania należy kontynuować.

Inowrocław, st. 100, gm. *loco*, woj. kujawsko- pomorskie, AZP 45-40 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Jordanowo, st. 12, gm. Świebodzin, woj. lubuskie, AZP 53-14/47 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Kadlubiec, st. 5, gm. Leśnica, woj. opolskie, AZP 94-39/64 – patrz: późne średniowiecze

KARMANOWICE, st. 35, gm. Wąwolnica, woj. lubelskie, AZP 75-77/149

- cmentarzysko i wielofazowa osada kultury pucharów lejkowatych (3100-2500 p.n.e.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 1 do 17 sierpnia, przez dr Jolantę Nogaj-Chachaj (autorka sprawozdania, Katedra Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej). Finansowane przez Katedrę Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej. Trzynasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 70 m².

W trakcie prac odkryto kolejny fragment warstwy kulturowej kultury pucharów lejkowatych (z fazy młodszej osady), warstwę deluwium o miąższości około 15 cm, zawierającą bardzo liczne fragmenty ceramiki i narzędzi kultury pucharów lejkowatych, pochodzące ze zniszczonej partii osady. Nie udało się ustalić północnej granicy stanowiska – z pewnością jest ona położona około 75-120 m dalej na północ, niż dotychczas sądzono. Pod warstwą deluwium natrafiono na dołki posłupowe obiektów starszej fazy kultury pucharów lejkowatych na tym stanowisku.

W części południowej stanowiska obserwacje powierzchniowe wskazują na istnienie jeszcze kilku grobów kultury pucharów lejkowatych.

Materiał zabytkowy znajduje się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. V, „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Przeglądzie Archeologicznym”.

Badania będą kontynuowane.

KARWIANY-KOMOROWICE, st. 12, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 81-28/102

- neolityczny (?) pochówek bydłocy

Badania prowadził dr Leszek Żygadło pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogusława Gedigi (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław). Pracami w terenie kierował mgr Eryk Wodejko. Prace finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Stanowisko zostało odkryte 26 marca 1999 roku przez mgr. Edwarda Drużyłowskiego podczas obserwacji archeologicznych w trakcie robót ziemnych towarzyszących budowie odstoju na kilometrze 157+100 budowanej autostrady A-4.

Odkryto neolityczny (?) pochówek bydłocy, który znajdował się w niewielkiej jamie o zachowanych

wymiarach około 0,55 x 0,50 m (obiekt częściowo zniszczony przez ciężki sprzęt). Jej wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna próchnica przemieszana z ochrą barwy ceglastej. Z jamy wyeksplorowano 136 kości szkieletu bydłęcego. W związku z tym odkryciem przystąpiono na wyznaczonym terenie do ratowniczych badań wykopaliskowych. Przebadano powierzchnię 6 arów. Nie odkryto kolejnych obiektów.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Nie planuje się prowadzenia dalszych badań.

KICHARY NOWE, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy samborzecko-opatowskiej (neolit)
- osada kultur ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- cmentarzysko kultur pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko grupy sandomiersko-krakowskiej ceramiki sznurowej (neolit)
- cmentarzysko kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (starsza epoka brązu)

Ratownicze badania prowadziła Hanna Kowalewska-Marszałek. Finansował Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie i Urząd Gminy w Dwikozach. Trzynasty sezon badań. Badaniami objęto powierzchnię 204 m².

Celem badań było dokończenie eksploracji obiektów rozpoznanych częściowo w latach ubiegłych, odsłonięcie i przebadanie dalszych partii cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej i kultury mierzanowickiej, w tym określenie jego zasięgu od strony południowej i zachodniej.

Wyeksplorowano w całości 3 groby. Pierwszy to grób niszowy kultury ceramiki sznurowej (jednostka stratygraficzna 188) w wyposażeniu zawierający 2 naczynia, 2 siekiery krzemienne, miedziany naszyjnik, 2 zausznice ze złotego drutu, kołczan z krzemiennymi grocikami strzał, drobne narzędzia i półsurowiec krzemienno-kościenny oraz kościane szydło. Dwa pozostałe to groby kultury mierzanowickiej (jedn. stratyg. 196 i 197). Pierwszy z nich posiadał wyposażenie w postaci naczynia, kościanej szpili i szydła oraz paciorków z muszli, z których część pierwotnie była naszyta prawdopodobnie na tkaninę w formie aplikacji, część stanowiła kolbę. Drugi grób pozbawiony był wyposażenia. Ponadto rozpoczęto eksplorację dwóch obiektów osadowych (półziemianek) kultury lendzielskiej (jedn. stratyg. 184) i kultury trzcinieckiej (jedn. stratyg. 168), w wypełniskach zawierających bogaty inwentarz zabytków ruchomych. Zarejestrowano także (bez eksplorowania) pozostałości kolejnych grobów, zapewne kultury mierzanowickiej, i obiektów osadowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

KIETLICE, st. 14, gm. Głubczyce, woj. opolskie, AZP 98-36/72

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez Mirosława Furmanka (autor sprawozdania) i Artura Rapińskiego. Finansowane przez WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 306 m².

Celem badań było wstępne rozpoznanie zasięgu stanowiska, określenie jego charakteru pod względem funkcji oraz chronologii i przynależności kulturowej, jak również określenie stanu zachowania niszczonego relikwiarza osadnictwa.